

ת"פ 27825/12/20 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד כראם נאסר

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 27825-12-20 מדינת ישראל נ' נאסר

לפניכבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שחר לדובסקי

נגד

הנאשם

כראם נאסר

ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורן

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; ההסדר הדיוני

1. הנאשם, יליד 1999, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שהושג לאחר שנשמעו שני עדי תביעה (בהם נפגע העבירה), בעבירה של **תקיפת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 30.8.20 הגיע הנאשם לבית חולים מאיר בכפר-סבא ונכנס לחדר המיון כדי לבקר קרוב משפחתו שהגיע זה מכבר לבית החולים בעקבות אירוע ירי. אותה שעה שהה בבית החולים קצין המשטרה רפ"ק שגיא קדמון (להלן - **השוטר שגיא**). השוטר שגיא אשר הבחין כי הנאשם נכנס מכניסה למורשים בלבד, ניגש אל הנאשם תוך שהוא מציג בפניו תעודת מינוי משטרתית וביקש ממנו להזדהות בפניו. הנאשם סירב להזדהות והמשיך ללכת לכיוון חדר המיון.

בתגובה, חסם השוטר שגיא את דרכו של הנאשם וביקש ממנו בשנית להזדהות בפניו. או אז, דחף הנאשם את השוטר שגיא והחל להשתולל תוך שהוא מעיף מידו השמאלית של השוטר שגיא תיקיה אותה אחז, עט שהיה תלוי על חולצתו ושרט את השוטר שגיא בפניו באמצעות שעון שענד על ידו. כתוצאה מכך, נגרם לשוטר שגיא פצע שפשוף בלחי וקרקפת שמאל והוא נזקק לקבלת חיסון טטנוס.

משראו המאבטחים יצחק בן עזרא ודרור חי כי הנאשם תוקף את השוטר שגיא סייעו לשוטר שגיא להשתלט על הנאשם.

השוטר שגיא ביקש מהנאשם להזדהות בפניו בפעם השלישית, ובתגובה אמר הנאשם לשוטר שגיא כי תעודת הזהות שלו נמצאת ברכב והחל ללכת לכיוון רכבו. בהמשך, נכנס הנאשם לרכבו במטרה לנסוע מהמקום אך השוטר שגיא חסם את דרכו ודרש ממנו להזדהות בפני שוטרים ששהו במקום באותה עת. לאחר שזוהה, עזב הנאשם את בית החולים.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 22.6.22 עולה כי הנאשם כבן 22, מאורס לאשה בת 21, מתגורר בבית הוריו בטירה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. בעל עסק פרטי לעבודות עפר. משפחתו מקיימת אורח חיים נורמטיבי, בעלי השכלה גבוהה, ללא כל מעורבות בפלילים. אביו נפטר בהיותו בן 12. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. תלוי ועומד נגדו תיק מב"ד נוסף ממאי 2022 בגין עבירות אלימות (טרם הוגש כתב אישום). הנאשם מקבל אחריות על ביצוע העבירה, מכיר בתוצאות מעשיו ולבעייתיות שבאה לידי ביטוי בביצוע העבירה, מתאר שבאירוע זה הוזעק לבית חולים עקב קבלת מידע שבן דודו נורה למוות, פעל מתוך סערת רגשות ובמהלך האירוע אף הותקף על ידי השוטר. הנאשם ביטא צער וחרטה על מעשיו והתייחס לחוסר סבלנות מצדו שגרמה להסלמת האירוע. שרות המבחן התרשם מבחור צעיר, נעדר הרשעות קודמות, שלוקח אחריות על מעשיו ומוכן לשאת בתוצאותיהם. לצד זאת, הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה עם שרות המבחן על מנת לשקם מצבו, והביע נכונות לבצע עבודות שרות לתועלת הציבור ולעמוד בצו מבחן.

שרות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה במסגרתו ישתתף בקבוצה טיפולית בנושא האלימות על מנת לעבוד על הגברת המודעות לקשר שבין דפוסי התנהגות, מאפיינים אישיותיים ומצבים רגשיים, לבין דפוסים אלימים והתנהגות עוברת חוק והקניית כלים לווסת דחפים. בנוסף, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם ענישה חינוכית ושיקומית בדמות 200 שעות של"צ, לצד פיצוי לנפגע העבירה.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגיש הצהרת נפגע עבירה (תע/1) ממנה עולה שהשוטר שגיא מציין שכתוצאה מהתקיפה הוא נותר עם צלקת על לחיו השמאלית ומורח עליה משחה פעמיים ביום. נאמר לו שכעבור שנה הצלקת אמורה להיעלם, אך בפועל זה לא קרה. הוא ממעט להיחשף לשמש על מנת לאפשר לצלקת להתאחות, והיא מפריעה לו מבחינה אסתטית.

ב"כ המאשימה טען שהנאשם הותיר בשוטר שגיא צלקת לאורך פניו ובראשו, כאשר מדובר באירוע אלימות ללא כל סיבה, לא היתה תקרית בין השוטר לנאשם, וכל שביקש השוטר מהנאשם הוא להזדהות. התובע הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה שעניינם הגנה על גורמי אכיפת החוק מפני פגיעה בהם, שמירה על הסדר הציבורי ומניעת פגיעה בשלומם ובטחונם של השוטר שביצע תפקידו כדין. ב"כ המאשימה טען שעל בית המשפט להרתיע את הרבים מלפגוע בשוטרים על מנת לשמור על כוחה של המשטרה ולהעניק הגנה לשוטרים. נטען שמתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. נטען שהנאשם אינו זכאי להקלה בדינו כמי

שהודה בהזדמנות הראשונה וחסך מהעדת השוטר. כמו כן, נטען שמהתסקיר עולה שהנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו והטיל חלק מהאשמה על השוטר. בנסיבות אלה, עתר התובע למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתר ולגזור עליו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי לשוטר וקנס כספי. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה.

5. ב"כ הנאשם טענה שלא בכדי ביקשה שנפגע העבירה יעיד, שכן בעקבות עדותו תוקן כתב האישום באופן משמעותי לקולא, כך שכעת ברור שפציעת השוטר לא נעשתה בכוונה ולא היה שימוש בחפץ חד במהלך האירוע, כפי שנטען בכתב האישום המקורי. נטען ששימוש בחפץ חד מהווה אלמנט מחמיר מאשר גרימת שריטה באמצעות שעון יד תוך הנפת היד. ב"כ הנאשם הפנתה לסערת הרגשות בה היה נתון הנאשם כאשר הודע לו שבן דודו, שהיה חברו הקרוב, נורה למוות והוא חש במהירות לבית החולים. נטען שמרבית הפסיקה מדברת על נאשמים שתקפו שוטרים בשל היותם שוטרים, אגב חיפוש, אגב מעצר, או תוך ביצוע עבירות אחרות. במקרה שלפנינו, טענה ב"כ הנאשם, שכלל לא בטוח שהיה מוגש כתב אישום אילולא הפציעה. בענייננו, מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, עוסק מורשה (נע/1), התסקיר בעניינו חיובי ביותר וממליץ על הטלת ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן. הסניגורית ביקשה לאמץ את המלצות שרות המבחן. כמו כן, הפנתה לפסיקה.

דין והכרעה

6. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו מוכרים וידועים ועניינם שמירה על גופם ובטחונם של שוטרים; שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי; מניעת פגיעה בעבודת השוטרים אותה הם מבצעים על פי דין; שימור כוחה של המשטרה על מנת לאפשר לה לבצע עבודתה בשמירה על הסדר הציבורי; והבטחת משילות מצד גורמי אכיפת החוק.

בע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא ואח'** (20.9.10), התייחס בית המשפט העליון לתפקידם של השוטרים במדינת ישראל ולצורך להגן עליהם -

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי".

כך גם נאמר בע"פ 5214/13 **סירחאן ואח' נ' מדינת ישראל** (30.12.13) -

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. 'מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני

שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות' (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם).

7. בענייננו מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היתה בינונית. לחומרא, יצוין שהנאשם התבקש פעמיים על ידי השוטר שגיאה להזדהות בפניו, אך הוא סירב; הנאשם נכנס לחדר המיון דרך כניסה למורשים בלבד; הנאשם דחף את השוטר שגיאה והחל להשתולל תוך שהוא מעיף מידי תיקיה ועט שהיה תלוי על חולצתו; הנאשם שרט את השוטר שגיאה באמצעות שעון שענד על ידו; תוצאתו של מעשה התקיפה היתה חמורה והתבטאה בשריטה שנגרמה לשוטר שגיאה בלחי ובקרקפת, שריטה בגינה נאלץ לקבל חיסון נגד טטנוס (ראה תמונה **ת/1**); מתצהיר נפגע העבירה (**תע/1**) עולה שהשריטה היא במקום בולט ונראה לעין, טרם התאחתה, נדרש שימוש יומיומי במשחה והיא בהחלט מהווה פגם אסתטי, אף אם זמני.

יחד עם זאת, לקולא, יצוין שמעשה התקיפה אינו ברף חומרה גבוה; לא היה שימוש בחפץ חד (כפי שיוחס לנאשם בכתב האישום המקורי); מקריאה של כתב האישום המתוקן עולה שהשריטה שנגרמה לשוטר לא באה כתוצאה ממעשה מכוון של הנאשם, אלא בעקבות הנפת היד לעבר פני השוטר ואגב "השתוללות" של הנאשם - ברור שסעיף החיקוק בו הורשע הנאשם אינו דורש "כוונה מיוחדת" ודי במודעות, אשר היתה לנאשם, שהנפת יד לעבר פניו של השוטר עלולה, בסבירות גבוהה, לגרום לו לחבלה, ואולם, החבלה נגרמה שלא באמצעות חפץ חד, במתכוון, אלא אגב הנפת יד ומפגיעה אגבית של שעון היד. כמו כן, נראה שאין מדובר בנזק צמית ועל פי הערכת הרופאים השריטה תתאחה ולא תיותר צלקת.

יצוין שהנסיבה לפיה הנאשם היה נתון בסערת רגשות וחש במהירות לבית החולים בעקבות דיווח על ירי שבוצע לעבר בן דודו, אינה יכולה להיחשב כנסיבה לקולא, שכן, למרבה הצער אנו מדווחים חדשות לבקרים על אירועי אלימות חמורים המופנים כלפי צוותים רפואיים בבתי החולים וכלפי מאבטחי בתי החולים, מצד באי בית החולים הנזקקים לטיפול רפואי או מצד בני משפחותיהם - תופעה שאין אנו, כחברה, יכולים להשלים עמה, עם כל האמפטיה וההבנה למצבם של המטופלים או מלוויהם, אף ברגעי צער ודאגה.

8. מנעד הענישה בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו רחב מאוד ותלוי פרמטרים רבים, כגון: האם התקיפה בוצעה על ידי יחיד או שכללה התארגנות של מספר אנשים בצוותא חדא; האם התקיפה בוצעה באמצעות חפץ חד, סכין, ירי מנשק חם וכדומה; מה היו נסיבות התקיפה - האם אגב חיפוש, האם אגב מעצר, האם ממניע בטחוני או לאומני; מה היו תוצאות התקיפה, האם נגרמה חבלה של ממש, האם נגרם נזק צמית.

באופן כללי, ניתן לומר שפסיקת בית המשפט העליון קוראת להחמרה בענישה של נאשמים שהורשעו בעבירה של

תקיפת שוטר במילוי תפקידו, כדי הטלת מאסרים לריצוי בפועל במקרים המתאימים.

[לסקירה של מדיניות הענישה הנוהגת ראה: ת"פ (כפ"ס) 19445-10-21 **מדינת ישראל נ' אסלאם טאהא** (5.4.22), פסקה 13].

9. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים המוגנים בעבירה ומידת הפגיעה בהם, ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

10. את עונשו של הנאשם מצאתי למקם מעט מעל לתחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

הנאשם כבן 22 (בן 19 ו-10 חודשים בעת האירוע); סיים 12 שנות לימוד, עוסק בעבודות עפר; מאורס; נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא; התסקיר בעניינו חיובי בעיקרו, מבטא נטילת אחריות מצד הנאשם, אך יחד עם זאת הנאשם מייחס לשוטר הדדיות בתקיפה בעוד שאין לעובדה זו זכר בכתב האישום המתוקן או בעדות נפגע העבירה; הנאשם נכון להירתם להליך טיפולי במסגרת צו מבחן של שרות המבחן; שרות המבחן המליץ על ענישה חינוכית שיקומית, אך נוכח חומרת העבירה ותוצאותיה, וכן מדיניות הענישה הנוהגת, עמדת שרות המבחן מבטאת ענישה מקלה ואין לאמצה, כאשר כבר נפסק שהמלצת שרות המבחן - אף אם יש להעניק לה משקל - כשמה כן היא, המלצה בלבד, והיא מהווה אחד מתוך מכלול שיקולים ששוקל בית המשפט בבואו לגזור את הדין, כאשר השיקולים של שרות המבחן מתמקדים יותר בנאשם שלפניו ובנסיבותיו האישיות ואילו בית המשפט שוקל שיקולים כלליים של חומרת העבירה, האינטרס הציבורי, הצורך בהרתעה וכדומה.

11. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 12.1.23, ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עונשו בדואר כפר-סבא שליחים, דרך השרון 12 כפר-סבא, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

ב. לתחילת ריצוי עונשו על הנאשם להתייצב ביום 17.4.23 שעה 08:00 ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יעמוד בתנאי עבודות השרות או בנהלי הממונה על עבודות שרות, יהא מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקת עבודות השרות והנאשם יישא את יתרת עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי לנפגע העבירה (ע"ת 1) בסך 10,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 15.10.22. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום, כמומלץ על ידי שרות המבחן ובהסכמת הנאשם.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן או לא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

נוכח שהותי בשבתון, גזר הדין משומע על ידי סגן הנשיא, כב' השופט עמית פרייז.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד איהאב אבו עבד, הנאשם ובאת-כוחו.